

4641 14. Marts 1899: 1. Beh. af Lovf. om Formueforholdet mellem Ægtefæller. 4642

at netop fordi de efter den hidtil gældende Ret skulle have kongelig Konfirmation, er det blevet noget, som er forholdsvis ret sjældent, og noget, som, netop fordi det er sjældent, blive betragtet, naar Krav derom bliver fremsat, som et Mistillidsvotum imod den unge Piges fremtidige Mand. Det er af den Grund noget, som Forældre ofte trykke sig ved at fremsætte Krav om, og som de først, naar det er for sent, faa Anledning til at fortryde, at de ikke fremsatte Krav om. Paa begge disse Punkter mener jeg, at det foreliggende Lovforslag byder meget væsentlige Fremskridt. For det første det Fremskridt, at det nu bliver en meget let og formløs Sag uden videre Vanskeligheder at faa en Ægtepagt oprettet, thi det vil ganske naturligt, om ikke lige straks, saa efterhaanden, føre til, at Ægtepagter blive almindelige i langt højere Grad end nu for Tiden. De ville blive saa almindelige, at det efterhaanden vil gaa ind i den borgerlige Bevidsthed, at der er noget, der, om ikke hører sig til, saa dog ikke er noget usædvanligt, og noget, der ikke, fordi det bliver forlangt, kan siges at indeholde et Mistillidsvotum paa Forhaand. Dernæst aabnes der jo en stor Adgang til at give Ægtepagterne det Indhold, som man i hvert givet Tilfælde anser for det rigtige. Lovforslaget aabner jo Adgang til i Ægtepagterne at skrive hvad som helst, naar blot det, der skrives, ikke strider mod Loven. Paa det andet Punkt, hvor der ikke er Tale om Ægtepagt, men hvor derimod Talen er om Beløb, som Hustruen enten før Ægteskabet har arvet eller under Ægteskabet arver, fast Ejendom eller Pengeværdier, der lyde paa hendes Navn, da byder Lovforslaget jo det meget store Fremskridt, at Manden ikke uden hendes Samtykke kan raade derover. Derved, mener jeg, aabnes der Adgang for mange, der ikke i og for sig lægge en afgørende Vægt paa Overformynderibestyrelsen eller paa, at Ejendommene slet ikke maa omsættes, til at kunne sikre deres Børn Nydelsen af de paagældende Værdier, uden at de saaledes som nu ere nødte til fuldkommen at betage dem Raadigheden derover. I det hele finder jeg, at det er et meget stort Fremskridt mod den bestaaende Retstil-

stand, at den Ejendom eller de Værdipapirer, som en Hustru indfører i Boet, kan Manden ikke uden videre disponere over uden hendes udtrykkelige eller stilfærende Samtykke, og endelig lægger jeg ikke mindre Vægt end den ærede foregaaende Taler paa Bestemmelsen om, at Hustruen ogsaa uden for Separationstilfælde kan, naar de nødvendige Omstændigheder ere til Stede, fordr Formuefællesskabet opløvet og derved sikre sig imod, at Manden efterhaanden ødelægger den hele Formue. Jeg er saaledes i det hele taget ganske enig med det ærede Medlem i at paaskønne alle de Fordele, sete i Forhold til den bestaaende Retstilstand, som Lovforslaget byder. Derimod er jeg ikke enig med ham i de forskellige Indvendinger, han gjorde mod Lovforslaget, de forskellige Betragtninger, han gjorde gældende om, at Lovforslaget burde gaa videre. Mit Standpunkt er det, at selv om jeg var enig med det ærede Medlem i et eller flere af disse Punkter, saa vilde jeg dog være meget betænkelig ved navnlig paa dette Tidspunkt af Samlingen at udsætte Lovforslaget for at strande, og vilde derfor i saa Tilfælde være tilbøjelig til at vise netop den Resignation, som det ærede Medlem sagde, at han paa forskellige Punkter vilde vise. Men jeg er, som sagt, ingenlunde enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte først og fremmest, at det forekom ham, at ved denne Lejlighed burde man ikke nøjes med at fastslaa Reglen om Hustruens Myndighed paa Formuens Omraade, men at man tillige burde fastslaa, at hun skulde have samme Ret til at vinde Næringsadkomst som den ugifte Pige. Det kan maaske være ganske rigtigt, at hun burde have en saadan Ret — jeg skal ikke komme dybere ind paa det — men hvad der er ganske sikkert, er, at det er noget, der ligger fuldstændigt uden for dette Lovforslag. Det er noget, som vel det ærede Medlem vil trøste sig med, at det Udvalg, der plejer at behandle Næringsloven, og som uden at blinke med utrættelig Ufortrødenhed tumler med Næringslovens forskellige Paragraffer i Folketinget, ogsaa vil have Opmærksomheden henvendt paa, naar Næringsloven atter kommer herved. Men jeg skal dog sige, at det er ikke rigtigt, naar det